

[Justitsministeren.]

Forslagets Indhold i fire Afdelinger, den første vedrørende Dagsbodssystemet, den anden vedrørende de særlige Statsforbrydelser, den tredje vedrørende Sædelighedsforbrydelser og Voldsforbrydelser og den fjerde vedrørende Freds- og Ærekrænkelser.

Jeg begynder da med den ærede Ordfører for Venstres Udtalelse med Hensyn til Dagsbodssystemet. Det vilde jo være fristende . . . (Ophold).

Formanden: Jeg tror godt, den højt-ærede Minister kan fortsætte.

Justitsministeren (Steincke): Jeg er selvfølgelig nødt til at fortsætte, jeg kan jo ikke tvinge det ærede Medlem til at høre efter, men jeg vilde gerne vise ham det Hensyn at standse et Øjeblik, medens han havde vigtigere Ting for. Jeg vil ikke som den ærede Ordfører for Venstre komme med saa udførlige almindelige Betragtninger, hverken om mig selv eller om ham, som han ogsaa ved denne Lejlighed fremsatte. Jeg skal kun gøre et Par korte Bemærkninger om to Forhold: Det ærede Medlem har en udpræget Tilbøjelighed til at fremhæve sin egen Loyalitet samt til at tale direkte til Ministeren, i alt Fald naar denne er undertegnede.

Jeg nærer med Hensyn til det første ikke den allermindste Tvivl om, at det ærede Medlem gør sig den største Umage for at være loyal; jeg har Gang paa Gang beklaget, at det falder ham saa vanskeligt, men jeg nærer ikke Tvivl om, at han har de bedste Hensigter i saa Henseende.

Med Hensyn til det andet Spørgsmaal vil jeg ikke udsætte mig for Paatale af den højtærede Formand for Henvendelser til det nævnte ærede 13de tingvalgte Medlem (Rytter) direkte eller personlig; jeg vil kun beskæftige mig med det ærede Medlems Argumenter og vil derfor faa det betydeligt lettere, end det ærede Medlem havde det, da han ogsaa mente at skulle beskæftige sig med mig personlig.

Hvad Argumenterne angaar, begynder vi altsaa med dem vedrørende Dagsbodssystemet. Den ærede Ordfører for Venstre (Rytter) sagde, at jeg var enig med ham i, at Dagsbodssystemet var et rent sagligt Spørgsmaal, der ikke havde noget som helst med Demokrati at gøre. Saadan tror jeg ikke, at jeg udtrykte mig i Gaar. Jeg har heller ikke Fortrykket; jeg haaber ikke, jeg skal komme til at lide under det i samme Grad som det ærede Medlem, men jeg har det altsaa ikke, saa jeg kan ikke citere

nøjagtigt, hvad jeg sagde. Det er ikke min Opfattelse, at Dagsbodssystemet ikke har noget som helst med Demokrati at gøre, idet det forekommer mig overordentlig rimeligt, at man netop fra en demokratisk Stats Synspunkt foretrækker Dagsbodssystemet fremfor andre Bødesystemer, hvilket naturligvis ikke udelukker, at man ogsaa i andre Stater ud fra andre Synspunkter kan naa til det samme Resultat. Det er rigtigt — det giver jeg den ærede Ordfører for Venstre Ret i —, at jeg mener, at naar vi først er enige om den principielle Betragtning, saa er Ordningen væsentligt et praktisk Spørgsmaal.

Derefter tog den ærede Ordfører voldsomt fat paa min spagfærdige Modstand, min Modargumentation mod hans Indvendinger mod Dagsbodssystemet. Jeg synes imidlertid, at naar man har fremsat sine Hovedbetragtninger ved første Behandling, saa bør den nærmere Optrevling af Argumenterne og Detaillerne foregaa i Udvalget, ellers bliver vi ved at holde de samme Taler og bliver ikke færdige med denne første Behandling. Jeg skal derfor kun gøre nogle faa Bemærkninger om det ærede Medlems Indvendinger mod mine Udtalelser om Sagen i Gaar.

Jeg synes ikke, det har nogen større Interesse at undersøge, hvorvidt det ærede Medlem eller jeg har Ret i vore forskellige Bemærkninger om, at Modstanderne danner en Blok, medens Tilhængerne er indbyrdes uenige. Jeg skænker gerne den ærede Ordfører Retten paa dette Omraade, hvis han har noget som helst at bruge den til over for det foreliggende konkrete Forslag. Jeg har ogsaa udtrykkeligt fremhævet over for den ærede Ordfører, at jeg fandt det Cirkulære, han sigtede til, som han havde udsendt til Statsadvokaterne, fornuftigt. Jeg ved ikke, hvorfor det ærede Medlem, berust af denne Ros, begyndte at snakke sort, hvis jeg maa bruge det Udtryk. Det ærede Medlem sagde, at det var jo kun et Cirkulære, der gjaldt, medens han var Justitsminister. Ja, saa længe Cirkulæret ikke er ophævet, gælder det dog. Der gælder virkelig mange Cirkulærer, formodentlig lige fra Nellesmanns Tid, som ikke engang jeg har ophævet, og derfor venter jeg og antager jeg, at Statsadvokaterne stadigvæk følger dette Cirkulære, naar det ikke er ophævet, selv om det er en anden end den ærede Ordfører, der i den sidste Tid har været Justitsminister — i de sidste 3 Aar mig og de sidste 6 Aar før mig igen en anden. Noget andet er, om dette Cirkulære, dets Godhed ufortalt, til syvende og sidst har haft den tilsigtede Virkning,